

« Idem plane senatus, sed non iidem senatores, » quem secula est Rota, decis. 181 in princip., *coram Emerix jun.*, et plures etiam alias hinc inde resolutiones adducit ipse citato tomo IV, part. III, discept. 6.

(4. Capellani confraternitatum nequeunt deferre stolam in processionibus quæ fiunt extra suarum confraternitatum ecclesias, ut probant decreta congesta a Pignatelli, tom. VIII, consult. 73, n. 21, et per viam legis generalis decrevit sacra. congr. Rit., die 10 Decembr. 1663, in responsione ad 23 dub., et sacra congreg. Concil., in *Cremonen.*, die 24 Januar. 1706, ad 10 dub., ubi, orta controversia inter capellanos confraternitatis Casalis Majoris aggregatæ archiconfraternitati mortis et orationis urbis et parochum dicti loci super delatione stolæ deferendæ per dictos capellanos in functionibus et processionibus, partibus informantibus, declaravit eos extra oratorium confraternitatis stolam deferre non debere, nec posse, non obstantibus decisionibus Rotæ, in *Savonen. Aggregationis* 27 Junii 1593, *coram Pio*, et 15 Junii 1699, *coram eodem*, et 15 Jan. 1700, *coram dell'Olmo*, et 13 Junii 1601, *coram Molines decano*; quæ afferebantur in Summario confraternitatis; sic refert Monacell., tom. II, tit. 13, formul. 1, num. 78. Et sic etiam ead. sacra cong. Concil., in *Novarien. Aggregationis* 24 Septemb. 1713, ad 6 dub., apud *Thesaurum resolution. sacræ congr. Concil.*, tom. I.

(5. Stolam deferre in processionibus et funeribus non competere archipresbytero collegiatæ privative quoad alios parochos, respondit sacra congregat. Concil., in *Derthonen. oppidi Novarum Jurium parochialium* 3 Decembr. 1718 ad 11 dub.

(6. Stolam et superpellicem deferre sine licentia parochi licere archipresbytero collegiatæ in actu benedictionis in articulo mortis dandæ infirmis, ad quos accessit, respondit sac. cong. Concil., in *d. Derthonen.* ad 14 dub.

(7. Parochi civitatis possunt in publicis processionibus, in quibus intervenit capitulum cathedralis, sacris paramentis indutum, incedere cum stola. Sac. Rit. Congr., in *Ariminen.* 24 Januar. 1728, apud Scarfantonium ad Ceccoper., part. III, addit. 23, sub n. 3.

(8. Regulares non possunt benedicere agros, et maledicere locustas cum stola sine parochi licentia; supplicante enim in sac. Congr. Concil. procuratore generali Capucinorum declarari: « Primo, an regulares dicti ordinis requisiti ab agrorum dominis, possint absque licentia parochi benedicere agros, et maledicere locustas, et brucos, et cæteros hujusmodi vermes, et quatenus affirmative. Secundo, an in hujusmodi functionibus peragendis uti possint stola absque licentia parochi. » Sac. Congr., die 28 Augusti 1688, respondit ad utrumque, *Negative*; apud Monacell., loco citat., num. 79.

(9. Sacerdotes ad communionem generalem in feria v, in Cæna Domini accedere debent cum stolis albis super cottam a collo

pendentibus. *Cæremonial. episcop.*, lib. II, c. 29, § 3; Merati, tom. I, part. IV, tit. 8, *De feria v in Cæna Domini*, n. 7. Et diaconi ad ipsam accedere debent cum stolis diaconalibus albis. Merati, loco cit., n. 8, et alii.

(10. Stola sacerdotalis cum alba, est aptanda et gestanda in modum crucis; soluta vero, et pendens a collo hinc inde, si cum superpelliceo, vel pluviali, aut sine eo adhibetur. Cum superpelliceo enim ligari in modum crucis non potest. Gavanti, et Merati, tom. I, part. I, tit. 10, rubrica 4, vers. *Stola*; et alii.

(11. Stola autem diaconalis aptanda et gestanda est a diacono ab humero sinistro pendens sub dextrum; quia ab ipsis fertur super uno tantum humero sinistro sub axillam dexteram connexa, ad distinctionem sacerdotum, qui utroque humero eam portant, ut supra; fertur autem a sinistro humero ad latum dextrum ex concil. *Bracaren.* I, cap. 27, ut ab activa vita laboriosa, ad contemplativam suavem diaconus transeat; Honorius, in *Gemma*, lib. I, cap. 240. Vel ut portet hic jugum domini in sinistra, id est in præsentia vita, cum spe quietis futuræ in dextra; Durand., lib. II, cap. 9: quæ ratio valet etiam pro sacerdote. Cæterum dexteram diaconi partem vult esse liberam ob ministerium altaris; concil. *Toletan.* IV, c. 39. Sic Gavanti, et Merati, loco cit., rubrica 7, vers. *Diaconus cum stola*.

(12. Episcopus non ducit stolam ante pectus in modum crucis, sed sinit hinc inde utrasque extremitates pendere, et antequam accipiat stolam, accipit parvam crucem pectoralem. Sic rubrica *Missal.*, part. II, tit. 1, num. 4. Et ideo non ducit stolam in modum crucis, quia ante pectus gestat ejus loco crucem pectoralem, quam ante stolam accipit, ut notat Innocentius III, cap. 53, apud Gavanti, et Merati, tom. I, part. II, tit. 1, rubrica 4, ubi Merati notat, quod in recentibus *Missalis Romani* rubricis, post illa verba, *Si celebrans sit episcopus*, adducuntur hæc alia, *vel abbas, ut supra*, ex quibus deducitur, quod ducere stolam in modum crucis ante pectus, convenit etiam abbatibus pontificalium usum habentibus, præsertim quando pontificaliter celebrant.

(13. Stola super cottam non utuntur Romæ concionatores ob reverentiam Papæ, qui extra sacramenta stola utitur. Gavanti, et Merati, tom. I, p. II, tit. 6, vers. *Orator Romæ*.

(14. Alia ad rem. Vide verb. *PAROCHUS*, art. 3, n. 36, ubi, quod occasione funerationis cadaverum, alterius diocesis, aut parochiæ in ecclesiis regularium, potest proprius parochus defuncti ad effectum deferendi processionaliter cadaver ad dictas ecclesias libere transire per quascunque dioceses et parochias cum stola et cruce elevata, etiam irrequisitis eorundem parochis. Sic expresse sacra congregat. Episcoporum, et Regular., in *Placentina* 24 Novembr. 1713, ad 1 dub.

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(15. Delatio stolæ non semper est signum

jurisdictionis. Si actus, in quo stola deferatur, sit indifferens, etiam actus indifferens est actus delationis ipsius stolæ. Contra si jurisdictionalis sit actus in quo deferatur stola, signum jurisdictionis est actus ipsius

delationis. Vide Rotam, in *Tranen. Præmientiarum super reservatis* 23 Junii 1723, cor. bon. mem. *Gamaches*, ubi et de usu hujus distinctionis in praxi.

STUPRATOR, STUPRUM.

Hæc adnotasse expediat.

(1. Stuprum stricte et proprie sumptum est violenta defloratio puellæ virginis, seu est concubitus cum puella virgine ipsa invita seu per vim coacta. Sic in re communis doctorum. (2. Ponitur autem *violenta*, seu *ipsa invita*, seu *per vim coacta*, ut excludatur copula in quam consentit virgo, quia talis copula, in quam consentit virgo, pertinet potius ad simplicem fornicationem, quam ad stuprum stricte et proprie sumptum. *Communis*.

(3. Censetur vero virgo violenter seu per vim coacta deflorari sic ut ejus defloratio dicatur stuprum stricte et proprie sumptum, quando vi, timore, dolo, fraude aut facta promissione matrimonii, et hujusmodi decipitur et inducitur ad copulam. *Communis*. (4. Dicitur autem notanter in definitione puellæ virginis, seu cum *puella virgine*, ut excludatur concubitus etiam violentus corruptæ, seu illius quæ antea copulam habuerat, quia ille violentus concubitus non est stuprum, cum non sit violentio integritatis virginis. *Communis*.

(5. Stuprum igitur est gravissimum et speciale luxuriæ peccatum ob gravissimam injuriam, quam stuprator infert puellæ virgini et ejus parentibus. *Communis*. (6. Unde stuprator tenetur in foro conscientiæ, aut illam ducere in uxorem, aut illam honeste dotare secundum sui possibilitatem et viri prudentis arbitrio. *Communis*. Arg. cap. *Pervenit* 2, De adult. et stup.

(7. Alia ad rem. Vide verb. *Dos*, art. 2, num. 14 ad 38, ubi late de omnibus.

ADDITIONES CASINENSES.

(8. Sub v. *Dos*, art. 2, n. 14, rite tradit auctor cum *Communi*, quod deflorator, qui per vim vel metum injuste incussum virginem violavit, non teneatur illam præcise ducere, sed possit sub alternativa vel accipere eandem in uxorem, vel dotare.

(9. Si vero deflorator hujusmodi, defectu mediocum, puellam dotare, aut damnatum injuste illatum resarcire non potest, tenetur in utroque foro eam ducere, si puella eum velit, et *conditionis notabiliter inferioris* non sit. Prima pars conclusionis de externo foro videtur certa, eo quod licet in *alternativis debitoris sit electio, et sufficiat alterum impleri* cap. In *alternativis* 70, De reg. jur. in 6; tamen si debitor unum ex his non vult aut potest præstare, ad alterum tenetur, hoc ipso quod ad alterum obligetur; consequenter cum iniquus deflorator in foro externo in pœnam delicti, aut ducere, aut dotare teneatur defloratam, si dotare sufficienter non potest, ducere

tenebitur. Quod si deflorator ducere noluerit, debitis juris remediis, etiam excommunicatione compelli debet, quamvis finaliter cogi non possit. Reiffenst. *De sponsal.*, num. 111.

(10. Dixi, *Si puella conditionis notabiliter inferioris non sit*; quippe neque violentus, aut injustus corruptor virginis sine promissione matrimonii obligatur ducere illam quæ longe inferioris conditionis est, etiamsi damnus ei illatum pecunia seu augmento dotis resarcire non possit; quia, generaliter loquendo, in omnibus debitis, etiam quæ ex delicto descendunt, non tenetur debitor cum notabiliter majore suo damno restituere, sive solvere creditori, quam sit valor ipsius debiti, sive quando nequit solvere, seu reparare damnus, nisi cum longe majore suo damno, quam sit id quod intulit alteri: sufficit ergo hoc casu, ut si longe majus damnus stupratori ex matrimonio cum femina corrupta inito sequeretur, quam sit illud quod ipsi per stuprum illatum fuit, aliis mediis, quibus poterit, data opportunitate, illud compensare procuret. Ita Pirrhing, ad tit. *De adulteriis et stupro*, num. 46. Eademque in terminis habet Schmalzgrueber, ad tit. cit., n. 54.

(11. Qui vero defloravit virginem vero et sincero animo ei promittendo matrimonium, si consenserit in copulam, tenetur stare promissis, et ducere defloratam, sive fuerit virgo seu honesta vidua. Est certa et communis sententia. Ratio est quia ex contractu oneroso obligavit se ad rem, quam licite exsequi potuit, videlicet, se ducturum illam in uxorem, etsi non absolute, sed conditionate; ergo postquam femina implevit conditionem (quamvis illicite), et ex parte sua complevit contractum, etiam ipse tenetur illum complere, cum licite id possit ac debeat, eamque ducere, alioquin enim illa injuste deciperetur. Ita in terminis cit. Pirrhing, ad tit. cit. *De adulteriis et stupro*, num. 34.

(12. Neque in hoc casu admittitur *alternativa*, nempe ut vel ducat hujusmodi defloratam, vel dotet; nam *alternativa* locus est in stupro sine promissione matrimonii secundum dicta hic supra, non autem in casu de quo sermo est. Schmalzgrueber, cit. tit. *De adulteriis*, etc., n. 30. Unde talis in utroque foro tenetur eam ducere, nec satisfacit dotando. *Communis*. Idemque juris est ex sententia Reiffenstuel, aliorumque ab eo cit. ad tit. *De sponsal.*, num. 115, etiamsi sub *ficta* spe ac promissione matrimonii quis feminam ad copulam induxerit.

Audiamus insuper divum Alphonsum de Ligorio in hac re ita disserentem:

« Cum promissio matrimonii inest, deflorator tenetur puellam ducere, non solum cum promissio est vera, sed etiam cum est ficta, ut tenendum est cum S. Thoma, quem communiter sequuntur S. Anton., Sanchez, Lugo, Tambur., Salmant., Croix, Viva, etc., contra pauciores, qui obligant ad reparandum solum damnum. Ratio est... quia in contractibus non nominatis *do ut des*, et huiusmodi, cum alter præstat suam partem, alter, licet fide promiserit, pariter tenetur ex iustitia præstare suam, non secus ac si vero ex animo promississet, dum hoc necesse est, ut a contractibus fraudes, quæ cum damno communi impedirent commercium humanum, removeantur. Et idem dicendum cum Lugo, et Salmant. contra Sanchez, si quis ficta matrimonii promissione viduam bonæ famæ cognosceret (78). Hoc (prosequitur de Ligorio) procedit quoad conscientiam; sed quoad forum externum hic obiter notamus, quod avertit continuator Tournely, (quod) valde utile esset ad impediendam hæc tam frequentia facinora, si episcopi et magistratus irritas omnino declararent omnes istas matrimonii promissiones etiam juramento firmatas, nisi plene testimoniis et scripturis validis hæc constarent. » *Homo apostolicus*, De septimo præcept. Decal., punct. 6, n. 93 (79).

(13.) Doctrina hæc tradita, nempe quoad ducendam defloratam, sequentes limitationes patitur. Audiamus prælaudatum S. Alphonsum in hæc verba:

(14.) « Limitatur sententia præfata circa obligationem defloratoris cum ficta promissione, I: Si mulier ex verbis, aut aliis circumstantiis de facili animadvertere poterat deceptionem; ut esset, sicut dicunt communissime Lugo, S. Anton., Nav., Silvest., Salm., Busebaum cum S. Thoma, si vir esset longe nobilior et ditior; quia tunc, ut dicit Angelicus, merito præsumi potest quod mulier finxit aut voluit decipi, sed vera decepta non est... Item dicunt probabiliter Sanchez, Lugo, Less., Salm., Viva, et alii, hoc procedere, etiamsi puella disparitatem ignoraverit; quia si adesset præcisa obligatio matrimonii, tunc vir teneatur reddere aliquid excedens æqualitati debitæ injuriæ illatæ: unde tunc sufficere ut curet reficiendum damnum eam doto. »

(78.) Id ipsum tradit idem D. de Ligor., in *Theol. mor.* De sept. Dec. præcept., n. 642, ibi: « Ratio est quia aliter, si deflorator virginem deceptam non ducat, nunquam ei reddet æquale, nec damnum adæquate reficiet. Ratio 2, quia in contractibus innominatis *do ut des, facio ut facias*, quando alter ex sua parte implevit, tenetur alter implere ex iustitia, quamvis fide contraxerit. Ut enim humanum commercium recte servetur, ipsum jus naturæ exigat ut omnis fraus a contractibus absit: et propterea obligat decipientes, ut in pœnam suæ fraudis teneantur ita reddere omnino indemnes proximos deceptos, ac si nulla fraus intercessisset. Unde, sicut in aliis contractibus, tenetur ex. gr. venditor tradere

« Contra (prosequitur D. de Ligorio) si mulier poterat percipere disparitatem, probabilis est... non teneri tunc ne damnum quidem reparare, sicut etiam expresse docet S. Thomas (*Suppl.* 46, art. 2 ad 4) sic dicens: « Et etiam quoad hoc (nempe ad « damni reparationem) non tenetur, quia « præsumi probabiliter potest quod sponsa « non fuerit decepta, sed decipi se finxerit. »

(15.) « Limitatur II (sic idem de Ligorio): Si ex matrimonio pessimus timeretur exitus (80). (16.) Limitatur III: Si mulier remitteret defloratori obligationem se ducendi cum hæc remissio valida sit... (17.) Limitatur IV: Si matrimonium non posset perfici a viro sine familiæ dedecore; nam tunc non tenetur ad matrimonium, licet promissio esset vera, cum tunc sit invalida, sicut de re illicita. (18.) Limitatur V: Si vir adhibet tantum tactus cum virgine, ut dicunt Sanchez, Nav., Lugo et Croix, quia soli tactus non sunt tantæ injuriæ, ut inducant obligationem ineundi matrimonium fide promissum, nec tanti ponderis, ut non ingerant mulieri suspicionem fictionis; modo (excipitur) mulier non esset nobilis aut honesta; aut modo vir non requisivisset, nisi solos tactus cum nuptiarum promissione, et propter illos jam patefactos, aut saltem familiaritate divulgata, puella remaneret infamia notata. (19.) Limitatur VI: Si vir puellam censebat virginem, sed corruptam inveniret: ita communiter; et eo casu dicitur juxta sententiam probabiliorum... quod vir non tenetur aliquid dare ratione copulæ traditæ, nisi adesset pactio expressa, aut nisi ex tali facto, mulier remaneret infamia notata. (20.) Limitatur VII: Si ipsamet puella repugnaret nuptias contrahere, quia vir tunc non tenetur ad alium. » *Ibid.*, num. 94 et seqq.

(21.) Dubitatur an habens votum castitatis, virginem deflorando, teneatur eam ducere? Negant Laym., Salm. et Conc., sed recte affirmant Lugo, Sanchez, Vasquez, Tamb., Spor. et Croix, nec agnosco utrum opposita sententia probabilis iudicanda sit, quia, ut servetur bona fides in contractibus, fide promittens tenetur præstare partem suam, ac si vere promississet, cum alter contrahentium partem suam adimplevit... 2. Quod deflorator si promittere nequibat matrimonium, poterat saltem promittere impetrationem absolutionis a voto; et ad hoc jam

domum venditam, pro qua pretium jam accepit, quamvis fide contraxerit, juxta communem sententiam, ita in casu præsentis deflorator, etiamsi aliunde posset damnum resarcire, tenetur omnino matrimonium promissum contrahere. »

(79.) Caterum si deflorator huiusmodi matrimonium cum alia inest, etsi illicitum, validum utique erit, per manifesta juris principia, non secus ac in sponsalibus in genere.

(80.) « Item dicunt Sanchez cum S. Ant. et Salm. cum Dieast. si timeantur magna scandala, vel rixæ inter consanguineos contrahentium. » Idem S. Alph. de Ligor., *Theol. mor.*, lib. III, De sept. Dec. præcept., n. 644

se obligavit promittendo matrimonium, dum qui ad finem tenetur, tenetur etiam ad ponenda media, nempe ad impetrandam dispensationem, et casu quo eam obtinere non posset, tenetur saltem ad compensandum damnum. Hæc in terminis habet prælaudat. S. Alphonsus, cit. *Homo apost.*, n. 97, quæ eadem docet Sanchez, *De matrim.*, lib. I, disputat., 10, n. 3 et seqq.

(22.) « Dubitatur 2, ad quid teneatur violans virginem sibi conjugatam sub matrimonii promissione? Si promissio fuit vera, et intercessit pactum impetrandi dispensationem, communis est sententia, promissionem esse validam, et obligare prius ad

## SUBCOLLECTOR APOSTOLICUS.

## SUMMARIUM.

1. Subcollectores cameræ Apostolicæ in causis spoliatorum et jurium præfate cameræ exempti sunt a jurisdictione ordinariorum. — 2. Subcollectores Apostolici tanquam prorsus exempti non comprehenduntur sub decreto concilii, sess. vi, *De reform.*, cap. 4, et sess. vii, cap. 1, et sess. xxv, cap. 6, *De reformat.* — 3. Subcollectores Apostolici non possunt visitari nec corrigi ab episcopo. — 4. Subcollectores et commissarii spoliatorum non comprehenduntur sub dispositione ordinariorum, sed nuntii Apostolici juxta eorum privilegia. — 5. Subcollectorum privilegia non suffragantur illis qui non resident in diocesi, ejus sunt deputati subcollectores. — 6. Imo sacra congregatio non probat quod quis deputetur subcollector in aliena diocesi. — 7. Et sic deputati non sunt exempti ab ordinario loci ubi beneficium habent. — 8. Subcollectorum spoliatorum causæ ad nuntium pertinent. — 9. Subcollectores si non servant amplius, subsunt jurisdictioni ordinariorum. — 10. Parochi alique beneficiati residentiales non debent deputari subcollectores; et si deputantur, non sunt exempti quoad onera beneficii. — 11. Unde episcopus potest eos cogere ad residentiam et ad solvendum punctaturas. — 12. Quod dictum est de curatis, intelligitur, etiamsi sint archidiaconi vel archipresbyteri, vel in alia dignitate constituti. — 13. Potest episcopus exsequi suam

(1.) Subcollectores cameræ Apostolicæ, advocati, procuratores, fiscales et notarii in causis spoliatorum et jurium præfate cameræ, eorum officio durante, sunt exempti a jurisdictione ordinariorum. Ex litteris Pauli III, Pii IV, Gregorii XIII et Sixti V, quarum meminit Joann. Anton. Novarr., in *Summ. Bullar.*, tit. *De subcollectoribus*, et Barbosa, in *Summa Apostolic. decis.*, verb. *Subcollector.*, num. 1.

(2.) Subcollectores Apostolici tanquam prorsus exempti non comprehenduntur sub decreto concilii. *Tridentin.*, sess. vi *De reformat.*, cap. 4, et sess. vii, cap. 1, et sess. xxv, cap. 6, *De reform.* Sacra congregat. Concil., penes Gonzal., ad Regul. 8 *Cancellar.*; Glossa 51, num. 81 et 82, et Barbosa, *loco cit.*

(3.) Subcollectores Apostolici non possunt visitari, nec corrigi ab episcopo. Sacra congregat. Concil. in *Senogallien.* 11 Julii 1590, apud Barbosam, *loc. cit.*, num. 5.

(4.) Subcollectores, vel commissarii spoliatorum non comprehenduntur sub dispositione ordinariorum, sed nuntii Apostolici

dispensationis impetrationem, et deinde ad matrimonium, quoties huiusmodi dispensationes solent concedi. Idem dicimus si promissio fuerit ficta, nec mulier potuisset fictionem animadvertere; nam promittens tenetur efficere omne id quod facturus fuisset si promissio fuisset vera. Si tamen ille inculpabiliter non advertisset ad impedimentam cognationis, quod aderat, et pro dispensatione opus esset magno incommodo aut sumptu, ad tantum non tenetur, tenetur autem ad damni refectionem, sicut quilibet alius injustus deflorator. » Antec. D. de Ligorio, *ibid.*, num. 98.

sententiam latam contra suum clericum, antequam esset subcollector, vel etiam post, si antea inceptum fuerat iudicium. — 14. Si subcollectores administraverint redditus capitulares, compelli possunt ab ordinario ad reddendas rationes; sed si fuerint in fraude deprehensi, puniuntur a suo iudice. — 15. Potest episcopus cogere etiam clericos subcollectores, ut synodis intersint, et ad publicas processiones accedant. — 16. Subcollector absque iustitia ordinarii alloquens moniales potest excommunicari. — 17. Subcollectoris delictorum saltem notiorum informationem potest capere ordinarius, vel capi facere ad effectum transmittendi suis superioribus. — 18. Subcollectores subjecti sunt episcopo quoad celebrationem missarum, et alias functiones ecclesiasticas, et quoad onera ipsi ratione beneficii incumbunt. — 19. Non potest tamen episcopus illos a divinis suspendere ob delicta occulta, sicut cæteros subditos. — 20. Subcollector spoliatorum nequit percipere distributiones quotidianas, dum ratione officii subcollectoris choro non assistit. — 21. Episcopus, si in sua diocesi omnes canonicos, vel eorum major pars prætextu officii subcollectoris præterant exemptionem a sua jurisdictione, debet facere verbum cum sanctiss. — 22. Subcollectores et commissarii pro locis exemptis, sed habitantes in civitate episcopo subdita, non gaudent exemptione a jurisdictione ordinariorum. — 23. Alia ad rem, num. 45.

juxta eorum privilegia. Sacra congregat. Concil., apud Barbosam, *loc. cit.*, n. 6.

(5.) Subcollectorum privilegia non suffragantur illis qui non resident in diocesi, ejus sunt deputati subcollectores. Sacra congregat. Episcop., in *Pistorien.* 9 Februarii 1624, apud Nicol., in *Flosculis*, verb. *Subcollector*, n. 1.

(6.) Imo sacra congregatio non probat quod quis deputetur subcollector in aliena diocesi. Eadem sacra congregat., in *Pistorien.* 9 Septembr. 1625, apud eundem, *loc. cit.*, n. 1. (7.) Et sic deputati non sunt exempti ab ordinario loci ubi beneficium habent. Eadem sacra congregat., in *Venafren.* 9 Decembr. 1654, apud eundem, *ibid.*, sub n. 1.

(8.) Subcollectorum spoliatorum causæ ad nuntium pertinent. Sacra congregat. Episc. 14 Decembr. 1619, apud Gavant., in *Manual. episc.*, verb. *Spolia clericorum*, num. 14.

(9.) Subcollectores cameræ Apostolicæ, si non servant amplius, sub ordinario sunt. Sacra congregat. Episc. 1 Octobris 1602, apud